

Trans - z łac. *trans* (poza, poprzez, po drugiej stronie) jeden z rodzajów odmiennych stanów świadomości. Stan umysłu charakteryzujący się zmienioną świadomością, co oznacza również zmienioną wrażliwość na bodźce. Trans może wywoływać stan obniżonej lub podwyższonej świadomości. Osoby pogrążone w transie mogą wykonywać określone czynności podświadomie, w sposób niekontrolowany przez świadomość.

Funkcja (łac. *function-*, *functio*, „wykonanie”, od *fungi*, „wykonać, wypełnić, zwolnić”; być może spokr. z sansk. *bhunkte*, „używa, cieszy się”; w mat. zapocz. prawd. Leibniz w 1692 r.) – w matematyce dla danych dwóch zbiorów „przyporządkowanie” każdemu elementowi pierwszego zbioru dokładnie jednego elementu drugiego zbioru.

Funkcjonalizm – jeden z głównych kierunków teoretycznych, powstały w latach 20tych XXw., polegający na założeniu, że każde, nawet najmniejsze zjawisko ma jakąś funkcję ważną dla całości.

Transfunkcjonizm

– kierunek w sztuce muzycznej zakładający brak logicznej przynależności (następstwa) tonalnej, modalnej, harmonicznej i rytmicznej w poszczególnych lub równorzędnych dźwiękach danego układu melorytmicznego. W *Transfunkcjonizmie* głównym założeniem jest „im gorzej brzmi, tym brzmi lepiej”. *Transfunkcjonisci* w przeciwieństwie do aleatorystów (pomimo podobieństwa brzmieniowego) skupiali się nie na przypadku, ale na ściśle określonej wadze (lub jej braku) każdego dźwięku – żaden dźwięk nie jest ważny dla całości i może być zastąpiony przez każdy inny.

Dłuższy czas obcowania z utworami transfunkcjonistycznymi w wielu przypadkach prowadził słuchaczy, jak i samych muzyków do odmiennych stanów świadomości.

Głównym przedstawicielem *Transfunkcjonizmu* w XX w. była grupa improwizowana Ekam Bar'd, która jako jedyna w większości swoich kompozycji stosowała ścisły brak zasad.

Opracował - mgr Jerzy Sowa jr